

Singlehanded 2021, Wolfgang Okken, Bon Bida, Waarschip 1010

16/10 Alweer voor de derde keer aan de start van de Singlehanded. De eerste ging niet zo best, de tweede was wegens corona geen officiële, maar die voer ik wel uit, wat toch een heel goed gevoel gaf. Hoe wordt deze? De start was op zijn minst weer ontregelend, omdat het startschip zelf ook aan een of andere tocht was begonnen. De code van het hangslot zat alvast maar in mijn telefoon, waar ik niet had gekeken. Even getwijfeld over Lemmer, maar nee, nu eerst naar Oudeschild en dan morgen buitenom naar Terschelling en de rest van de opdrachten op het Wad. Komt zo te zien aardig uit met het weer. Nu eerst met de spi erop naar Den Oever.

14:22 Waarom gaan al die zeiltjes voor mij niet naar den Oever maar westelijker? Enkhuizen! Helemaal niet gezien dat die ook op de opdracht stond. Spi was er al af, niet meer te houden nadat wij om het Enkhuizerzand heen waren. Enkhuizen is nog net bezeild, geluk gehad! Nu ben ik ook niet meer te vroeg in Den Oever.

17/10 06:00 Op Wims Bo piepte vannacht een alarm. Hoort hij denk ik niet. Nou ja, ik ook niet als ik op mijn rechter oor lig. Harris kwam rond middernacht nog langzij. Vanochtend ben ik om 04:50 vertrokken om met hoogwater bij Paardenhoek te zijn. Vannacht regende het. Nu is het heerlijk rustig; droog, wind 4-5 in de rug en stroom mee. Het is alleen pikdonker.

11:00 Terschelling. Zo meteen rondje Meep. Nog even kijken wat er allemaal aan de hand is daar; diverse zeilers die dat al vaker hebben gedaan raken aan de grond. Volgens de kaart staat er altijd, ook met laagwater, genoeg water. Volgens Frits moet je er met hoogwater zijn. Omdat dat op ca. acht uur 's ochtends en 's avonds valt, zul je dan altijd in het donker over een onverlichte geul moeten; 's ochtends heen of 's avonds terug. Madelon heeft een appje gestuurd hoe je moet varen voor diep water. Daaruit blijkt ook weer dat de betoning niet goed ligt. Ik krijg er de zenuwen van en besluit van het rondje af te zien. Dan maar geen SH uitgevaren.

Naar Harlingen is nu ineens kinderspel. Met bijna laagwater weg uit Terschelling. De meestroom laat een uurtje langer dan gedacht op zich wachten, komt misschien door de zuidwestenwind. Om 15:00 stroomt het dan toch mee en met een paar slagen

liggen wij weer eens in de Noorderhaven. Pizza gegeten met Madelon, Harry, Jetze Dirk en Harris. Morgen uitslapen, de poort gaat in verband met heel hoogwater pas om 09:30 open. Dan eerst kruisen naar Kornwerderzand.

18/10 08:10 KlopKlop! De buurman met de Marieholm wil nu weg, ligt tussen Black Magic Woman en Bon Bida. De sluisdeuren gaan straks voor een uur dicht en de lichten bij de brug staan al op groen+rood. Harris vraagt of ik meega naar buiten. Hij ligt al los, alleen zijn stroomkabel zit nog vast op de walstroom. Buurman heeft dus haast, Harris wil dan ook naar buiten. Ik gooi zijn kabel los en mijn landvasten, om ook naar buiten te gaan. Ik ben nu toch op, al sta ik op schoenen met de veters nog los. Motor aan en gaan met die banaan. De boot manoeuvreert vreemd genoeg niet zoals verwacht, het wieleffect valt tegen. Vaar ik even mijn hekstoel uit het achterdek tegen een -gelukkig- heel solide boegspriet van de boot achter mij. Wanneer ik eindelijk in het midden van de Noorderhaven lig, zie ik in de verte de witte spiegel van de Black Magic Woman en twee rode bruglichten. Weer afgemeerd, zet ik de hekstoel weer vast met vijf grotere schroeven en luciferstokjes. Dat kan wel mee tot komend weekend, wanneer het winteronderhoud weer begint.

Note to self: Je hebt een rechtsdraaiende schroef, dus niet links. Achteruit gaat ie naar bakboord, niet naar stuurboord. Ook niet als het even moet!

08:40 Harris komt even kijken, weet al niet meer goed waarom hij net door de brug is gevaren. Eerst wakker worden, dan beslissingen nemen! Niet vreemd dat de vroegere legers (wie weet nu ook nog) graag bij dag en dauw de vijandelijke kampen aanvielen...

Zo, nu ontbijt en een douche. Binnenkort gaan de deuren open en gaat het verder naar het IJsselmeer met de windmolens.

De Boontjes opkruisen viel mee. Met hoogwater kun je lange slagen maken. Daardoor heb ik nauwelijks last gehad van de charters, visser en de vrachtschepen. Ik dacht Kornwerderzand in stijl binnen te kruisen, speciaal voor Reid, maar de laatste overstag werd een flinke vastloper. Ik kwam nog maar net los; motor aan, fok bak en in het lijwant hangen. Wrikken met het roer ook, en ineens kwam er wat beweging in. De diepte was 1,3 meter, dus wij zaten met de torpedo onderaan onze kiel een halve meter in de prut vastgezogen. Spannend, met de ebstroom, dus een verval dat er per uur 4 decimeter extra spanning bij doet 😊

De sluis stond op groen toen wij loskwamen, dus uiteindelijk waren wij supersnel op het IJsselmeer; 2:01 nadat wij Harlingen uit zeilden.

Even een fotootje maken in Makkum. Bij de Baaies of bij Frits kunnen ze niet spellen denk ik, of ik heb het verkeerde naambord op de foto.

Het begin van het achtje, Sport-B, passeren wij pas om kwart over drie. Het achtje is zomaar 30 mijl dus wij zijn weer niet voor het eten binnen. Het wordt ankeren bij de Kreupel. Onrustig door wat golflslag, waardoor het stamp, rolt en bonkt. Daar slaap ik straks wel doorheen. Ben nog niet binnen of het begint te regenen! Kachel aan, eten en naar bed. Heerlijk.

19/10 05:45 Onrustige nacht. Ook weer heerlijk: kachel aan en ontbijt. Nog ca. 54 mijl voor de boeg met wat kruisen en twee havens onderweg dus de ochtendstond heeft goud in de mond!

Het leukste zeilevenement, jawel, maar ook het zwaarste, raarste en naarste. Wie ligt er niet liever in zijn warme bedje, zich nog nergens van bewust?

Stavoren: de zon is op. De gebroeders Visser zijn klaar voor vertrek.

Lemmer: bij de Friese Hoek heb ik het laatste stempeltje snel binnen; de dame in het kantoor wist precies wat de bedoeling was en was graag van dienst. De wind is nu erg vlagerig, de lucht geheel bewolkt en er valt wat regen. Voor vertrek steek ik een rif en de fok wordt niet helemaal uitgerold. Even later steek ik ook het tweede rif en rol de fok nog een paar slagen in. Staat minder mooi, maar loopt eigenlijk heel gemoedelijk zo. Eenmaal weg bij de Steile Bank klaart het op en rol ik de fok weer uit. Zo hakken wij vrolijk door richting finish, met een zon die nog eens mooi achter de wolken verdwijnt.

Bij Aan ut Water volgt de bekende eenvoudige doch voedzame maaltijd en weinig later lig ik gezellig in mijn mandje voor een lange, diepe slaap.

Frits en Elly, dank voor het opnieuw organiseren. Jullie doen het graag, weet ik, maar het spreekt niet vanzelf. Leuke opdracht weer. Tot de volgende!

W